ప్రచురణ తేదీ : 04-15-2019 రచయిత పేజీని సమర్పించినవారు:_____

కాసుల ప్రతాపరెడ్డి

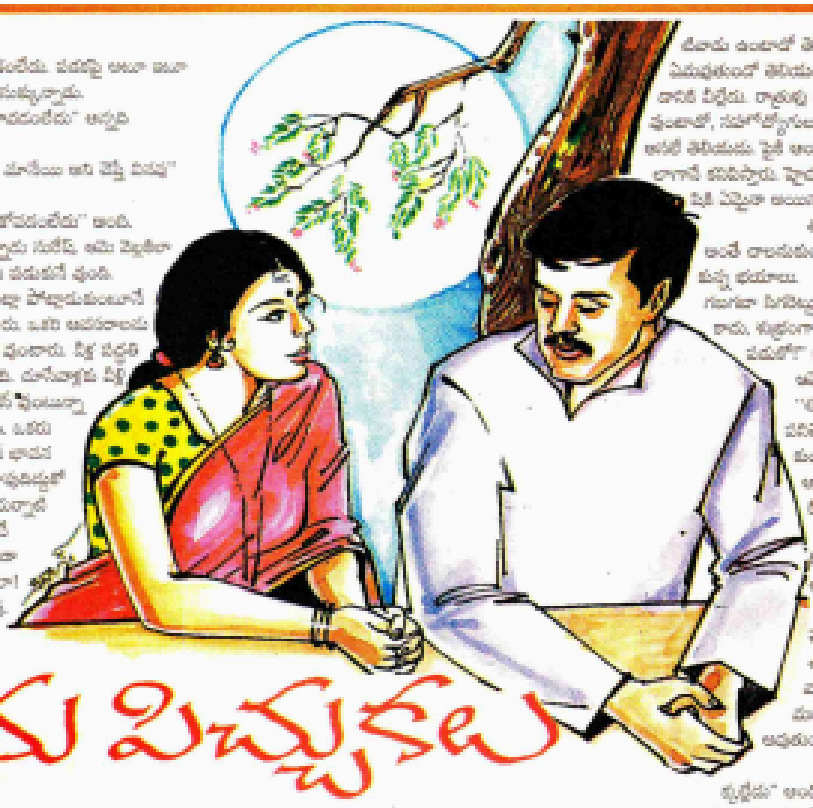

ఊరు పిచ్చుకట

- కాసుల ప్రతాపరెడ్డి

ఉగాది పోటీలో ఎంపికైన కథ

సంధ్యకు నిద్ర పట్టడంలేదు. పడకపై అటూ ఇటూ దొర్లుతుంటే భర్త సురేష్ విసుక్కున్నాడు.

"మరేం చేయను. నిద్ర రావడంలేదు" అన్నది కోపంగా.

"పగటిపూట పడుకోవడం మానేయి అని చెప్తే వినవు" అన్నాడు కోపంగా.

"పగటిపూట నేనేం పడుకోవడంలేదు" అంది.

మంచంపై లేచి కూర్చున్నాడు సురేష్. ఆమె పెళ్లికాక తలుపింద రేయలు పెట్టుకుని పడుకునే వుంది.

వారిద్దరూ రాత్రిసాంపు అట్టా పోట్లాడుకుంటూనే వుంటారు. పక్షే కలుసుకోగానే. ఒకరు ఆవరాలు మరొకరు జవాబిస్తుంటూ వుంటారు. వీళ్ల నడ్డన రాత్రా విచిత్రంగా వుంటుంది. మానేజ్యాక వీళ్ల ప్రేమ పిల్లవాడుంటి జరిగే వుంటున్నా లేమో అనిపిస్తూ వుంటుంది. ఒకరు పక్కన ఒకరు తక్కువ అనే భావన వారిలో మానకుండానే కాపురపడ్డట్టే లేదు. బహుశా, పెళ్లయిన మర్నాటి నుంచే అంతరాలు పెరిగాయే కుటుంబ వ్యవస్థలో కాపురం బట్టలే ఉండడం కాదుకదేమో!

"రాత్రుళ్ళు నిద్రపోకపోయావు. రాత్రంతా ఆఫీసులో నిద్రా

జీవితం ఎంతటిదో తెలియదు. ఎప్పుడు ఏమవుతుందో తెలియదు. మనిషికు నమ్మకం నిద్ర పోతే. రాత్రుళ్ళు ఆఫీసులో బాస్ ఎలా వుంటాడో, సహోద్యోగులు ఎలా వుంటారో అసలే తెలియదు. పైకి అందరూ మంచివాళ్ల లాగానే కనిపిస్తారు. హైదరాబాద్‌లో పట్టు మని పేజీ ఏమైనా అయితే మాత్రం పట్టించుకోరు. తమకు ఏమీ జరగలేదు. అంటే రాలనుకుంటారు. ఇదీ నేడ్డు మన్న భయాలు.

గబగబా సిగరెట్టు తాగేసి "మీ పెళ్లికేమీ రాదు. శుభ్రంగా పన్నుంది. పన్ను పడుకో" అన్నాడు.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

"అన్న మూడ్‌మీంటులో పనిచేశారని గొప్పలు చెప్పుకుంటావు. ఇదేమిటి?" అన్నాడు ఆమెను ఉడికిస్తూ.

"ఆడి ఇది ఒక్క రోజా?" అంది కోపంగా ఆమె.

"చూడు తల్లీ! మనం చెప్పేదానికి మాత్రం తలి తానికి అన్నయిందులో వాడి. దేవుడే ఏ ఉద్యమంలో పనిచేసినా ఇట్టాగే అవుతుంది" అన్నాడు.

"మనేం పనాయిందో శుద్ధేమ" అంది.

"బనాయిందం కాదు, పురుషాధిపత్యం గురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఇలా కాల్ సెంటర్లలో పనిచేసే అమ్మాయిలే గొప్పవాళ్ళు."

"నేరోపై పాడకి దన్నంలో నీకంటా తోస్తుంది" అంది.

"ప్రపంచానికి ఆదర్శమవడం మామూలేనే... నీకు మొదటినుంచీ నేను చెప్పాను. ప్రతి రాత్రి భూతద్దంలో చూస్తావ్".

"ఆడే నీ పెళ్లినో, పిల్లనో అట్టే మాట్లాడలేనా?" అని ప్రశ్నించింది.

"చూడమ్మా! అమ్మాయిలు ఇంటివద్ద నిరుపేదవారు కాదులో నువ్వు ఉద్యోగి. ఇంటికా. ఏ టైములో ఆఫీసు నుంచి బయలుదేరింది. ఏ టైములో ఇంటివద్ద నిలుచుంది అన్న నిదరాలు రాగలుగుతాయి. మీ ఒక్క పెళ్లి ఒక్కటే కాదు, రాలాగుంటి అమ్మాయిలుంటారు" అన్నాడు.

"ఎప్పుడైనా కారులో ఒంటరిగా వుంటే నువ్వే. ఆ ఉద్యోగి, కారు టైపులో పడితే ఏమైనా చెయ్యగలవు నువ్వుమీంటి?" అన్నది.

"అలా భయపడుతూ కూర్చుంటే ఏమీ చేయలేం. నీకాళ్ళ పాలిటేమ. రాత్రిపూటనే కాదు, ఎప్పుడైనా ఏమైనా జరగడానికి అవకాశం వుంటుంది. అలా అనుకున్నట్లయితే నీ పెళ్లిని పెళ్లాంలు ఇంట్లోనే కూర్చో పెట్టుకోవలిసి" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"నేనంటే నీకెప్పుడూ చులకనే. నీకసలంత ప్రేమలేదా లేదు. నేను కాపరమంటుంటే నీకు నవ్వులాగా ఉంటుంది" అని పిర్యాదుచేసింది.

నవ్వుతూ. మాట్లాడ్డ పడుతుంటే ఎప్పుడైనా చూస్తున్నావేమో నని సిగ్గుతో చచ్చిపోతున్నాడు. ఎంత అర్థమయినా అగడంలేదు. నువ్వు చూస్తేనేమో ఇలా? ఇద్దరి రోజుల నుంచి ఇదే పనట. అయినా పగటి పూట పడుకోవడానికి రాత్రుళ్ళు ఎందుకు నిద్ర రాదు. చెప్పు" అన్నాడు కోపంగా.

"పగటి పడుకోవడానికి మాత్రం టైముండాలా? మీరు ఆఫీసుబెల్లిన తర్వాత ఎంత పనుంటుందో మీకేమెరుక? ఎప్పుడైనా చూస్తే తెలుస్తుంది" అంది లేచి కూర్చుంటూ.

"ఇంతకుముందు మొద్దు నిద్రపోతేనాలిని. ఎప్పుంది నీకు?" అన్నాడు.

"నా బాధ నీకర్థం కాదు" అంది.

"నిద్ర పట్టుంటే బాధలేమిటున్నవేమో" అన్నాడు వ్యంగ్యంగా.

"నువ్వంత చెప్పకింతాల్సిన అవసరమేమీ లేదు. నా బాధేదో నాది. పట్టుంటే అది కాల్ సెంటర్‌లో చేరింది. అర్థరాత్రి, అపరాత్రి అనకుండా పోవడం, రావడం.. అది పిల్ల... ఎప్పుడేమవుతుందో తెలియదు" అంది.

"ఏమైతుంది? ఏం కాదులే. నువ్వు శుభ్రంగా నిద్రపో" అని పడుకుని దుప్పటి కప్పుకున్నాడు.

"మీ పెళ్లిలో అయితే ఐంత రీమగా నిద్రపోగలేవా? మా పెళ్లిలు కాలట్టి మీదలా ఉండగలుగుతున్నారు" అంది.

సురేష్‌కు కోపం ఆగలేదు. దుప్పటి విసురుగా పక్కకి లేచి కూర్చున్నాడు.

"నువ్వు నా సహనాన్ని పరీక్షిస్తున్నావు. రాత్రి నిద్రలేక పోవడంవల్ల ఎంత బద్ధకంగా అవుతున్నదో నువ్వు గుర్తించడం లేదు. నాకన్నా నీ పెళ్లిలో నీవు ఎక్కువైంది. అయినా ఎంతకుంటి ఇదిపిల్లలు కాల్ సెంటర్ ఉద్యోగాలు చేయడంలేదు. మీ పెళ్లి ఒక్కటే చేస్తున్నదా?" అంటూ మంచంపైనుంచి లేచి సిగరెట్టు పాకెట్ అందుకుని బయటికి వచ్చాడు. పిల్లల గదివైపు చూశాడు. తలుపేసి వుంది. గాఢంగా నిద్రపోతున్నట్టున్నారు.

అలవాటుపాటు ఆమె బయటికి వచ్చింది. బాల్కనీలో నిలుచుని సిగరెట్టు అంటించి పీల్చుతూ గాలి.

"సిగరెట్టు తాగకూడదని నువ్వు నాతోటి మాటా పెట్టుకుంటావు. నీకు ఆరోగ్యం ఉంది. మా ఆరోగ్యోమంటి?"

"నీతోటి ఇదో రకమైన యాతన. కాపాలంటే నువ్వు తాగకూడదు" అంటాడే కాని భార్య సిగరెట్టు తాగితే తాను సహించగలనా అని ఆలోచించలేదు.

సంధ్య పెళ్లి నువ్వు హైదరాబాద్‌కు వచ్చి ఓ కాల్ సెంటర్‌లో ఉద్యోగంలో చేరింది. ఆ ఉద్యోగం వల్లనే సంధ్య ఎంత చెప్పినా వినలేదు. అర్థరాత్రి, అపరాత్రి అనకుండా కారులో పోవడం, కారులో రావడం... కారు టైపులో ఎట్టా ఉంటాడో తెలియదు. ఆమె పెంట చేస్తే ఉద్యోగి ఎలాగ

"బనాయిందం కాదు, పురుషాధిపత్యం గురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఇలా కాల్ సెంటర్లలో పనిచేసే అమ్మాయిలే గొప్పవాళ్ళు."

"నేరోపై పాడకి దన్నంలో నీకంటా తోస్తుంది" అంది.

"ప్రపంచానికి ఆదర్శమవడం మామూలేనే... నీకు మొదటినుంచీ నేను చెప్పాను. ప్రతి రాత్రి భూతద్దంలో చూస్తావ్".

"ఆడే నీ పెళ్లినో, పిల్లనో అట్టే మాట్లాడలేనా?" అని ప్రశ్నించింది.

"చూడమ్మా! అమ్మాయిలు ఇంటివద్ద నిరుపేదవారు కాదులో నువ్వు ఉద్యోగి. ఇంటికా. ఏ టైములో ఆఫీసు నుంచి బయలుదేరింది. ఏ టైములో ఇంటివద్ద నిలుచుంది అన్న నిదరాలు రాగలుగుతాయి. మీ ఒక్క పెళ్లి ఒక్కటే కాదు, రాలాగుంటి అమ్మాయిలుంటారు" అన్నాడు.

"ఎప్పుడైనా కారులో ఒంటరిగా వుంటే నువ్వే. ఆ ఉద్యోగి, కారు టైపులో పడితే ఏమైనా చెయ్యగలవు నువ్వుమీంటి?" అన్నది.

"అలా భయపడుతూ కూర్చుంటే ఏమీ చేయలేం. నీకాళ్ళ పాలిటేమ. రాత్రిపూటనే కాదు, ఎప్పుడైనా ఏమైనా జరగడానికి అవకాశం వుంటుంది. అలా అనుకున్నట్లయితే నీ పెళ్లిని పెళ్లాంలు ఇంట్లోనే కూర్చో పెట్టుకోవలిసి" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"నేనంటే నీకెప్పుడూ చులకనే. నీకసలంత ప్రేమలేదా లేదు. నేను కాపరమంటుంటే నీకు నవ్వులాగా ఉంటుంది" అని పిర్యాదుచేసింది.